

Dc 1310

ELEMENTALE SYRIACUM,

Ex Decreto Ampliss. Consist. Acad. Lund.

Publicæ Censuræ tradit

HAMPUS TULLBERG,

L. L. O. O. Docens.

RESPONDENTE

ELOF EKELUND,

Scano.

In Regia Acad. Carol. d. xx Mart. MDCCCXXIV.

P. I.

Londini Gothorum MDCCCXXIV.

Ex Officina Berlingiana.

Konungens

Trotjenare Assessoren

Högädle

Herr A. G. EKELUND

och

Fru Assessorskan

Högädla

C. M. EKELUND

Tillegnas dessa Blad

Ödmjukast

af

E. E.

§. I.

De Consonantibus.

Syri, ut Hebræi, XXII litteras habent.

	In fine	Hebr.	Num.		In fine	Hebr.	Num.
1 Olaph	∞	א	1	∟ Lomad	ל	30	
2 Beth	ב	ב	2	8 Mim	מ	40	
3 Gomal	ג	ג	3	4 Nun	נ	50	
4 Dolath	ד	ד	4	8 Semkath.	ס	60	
5 He	ה	ה	5	7 Ee	ע	70	
6 Wau	ו	ו	6	8 Fe	פ	80	
7 Sain	ז	ז	7	3 Zode	צ	90	
8 Cheth	ח	ח	8	8 Koph	כ	100	
9 Teth	ט	ט	9	7 Risch	ר	200	
10 Jud	י	י	10	8 Schia	ש	300	
11 Koph	כ	כ	20	7 Thau	ת	400	

∞ Olaph Lomad, ∟ Lomad Olaph,
 ∞ Lomad Lomad.

Litteræ l, r, α, α, 3, i, A cum antecedentibus tantum conjungi possunt.

Obs. 2. Absentiam Voacis Syri non exprimunt.

§. 3.

Litteræ Hebræorum ita mutantur apud Syros, ut pro Hebr.

ו	vulgo sit Syr.	ו	: ורה	ו	ו
צ	—	—	4: צל	צ	צ
ש	—	—	2: שבר	ש	ש
ה	fin. quiesc.	ו	: הלה	ה	ה

Etiam usus vocalium aliquantum recedit, ita ut ' vices Heb. , „ vices Heb. (.) sæpe sustineat.

§. 4.

De Singulari litterarum pronuntiatione.

1, i inter duas vocales ut . effertur:
 ١٢٣ kojem.

2, i audit i, non ji: ١٢٣ iled.

3, o & u sine vocalibus, vocem desinentes post consonam non pronuntiantur: ١٢٣, ١٢٣ ktal.

4, l, o, u vocalibus destitutæ post vocalem quiescunt: ١٢٣, ١٢٣.

§. 5.

De Syllaba.

- 1, Nulla Syllaba incipit pluribus ac duabus consonis; raro desinit in plures quam unam.
- 2, Si vero tres consonantes (ab initio vel in medio) occurrunt, prima vulgo effertur per vocalem ا : اَبَد , præposito و : وَبَد ; وَبَد pro وَبَد .

§. 6.

De Tono.

Tonus est regulariter in penultima: اَبَد gábro. In ultima vero, ubi vox in consonam mobilem exit: وَبَد gabrín.

§. 7.

Puncta Diacritica sunt.

- 1, — (Linea occultans) indicat litteram non pronuntiari: بَـ bath.

Obs. 1, hæc linea frequentissima est sub ب , ت initiali, & ن tertiæ personæ (in ن ن neutra legitur) nec non, ubi littera duplex scripta simplex pronuntjatur: بَـبَـ .

Obs. 2, In imperativis passivorum posita sub secunda Radicali, declarare videtur hanc litteram sine sequenti vocali efferendam esse: עֲתָרְךָ ethkatl.

2, רִבּוּי (Ribbui) numerum pluralem significat: רִבּוּיֶיךָ , רִבּוּיֵיךָ . Supra רִבּוּי collocatum, ejus punctum detrudit: רִבּוּיֶיךָ , רִבּוּיֵיךָ .

3. Unicum punctum deprehenditur:

a, infra litteras רִבּוּיֶיךָ , eis aspirationem addens; nomine Ruchoch.

b, supra easdem litteras, aspirationem tollens, nomine Kuschoi.

c, supra vel infra litteras, ut variam significationem indicent: רִבּוּיֶיךָ est רִבּוּיֶיךָ , sed רִבּוּיֵיךָ in רִבּוּיֶיךָ evaluit.

Hujus puncti usus præcipuus est in codicibus non punctatis.

§. 8.

De Pronomine.

a, Personalia

I. S. Comm. אֲנִי Pl. Comm. אֲנֵנוּ

II. S. M. אֲנִי F. אֲנִי

Pl. M. אֲנֵנוּ F. אֲנֵנוּ

III. F. M. אֲנִי , אֲנִי , F. אֲנִי , אֲנִי

Pl. M. אֲנֵנוּ , אֲנֵנוּ , F. אֲנֵנוּ , אֲנֵנוּ .

Obs. Suffixa Nominum cum Nominibus, Verborum cum verbo illustrantur.

b, demonstrativa.

הַזֶּה hic, f. הַזֵּה, הַזֵּה pl. הַזֵּה comm. it. הַזֵּה.

Obs. ubi sequitur הַזֵּה semper usurpatur הַזֵּה. הַזֵּה הַזֵּה in הַזֵּה contrahuntur.

c, Relativum exprimitur

per הַזֵּה, ante syllabam a duabus consonis incipientem, הַזֵּה: הַזֵּה, הַזֵּה. Ante l, ejus vocalem arripit: הַזֵּה, הַזֵּה; ante הַזֵּה per hoc הַזֵּה effertur: הַזֵּה, הַזֵּה.

d, Interrogativa

α, personæ: comm. הַזֵּה; m. הַזֵּה, f. הַזֵּה

β, rei: הַזֵּה, הַזֵּה, הַזֵּה.

Cum demonstrativis ita conjunguntur:

הַזֵּה pro הַזֵּה: הַזֵּה pro הַזֵּה.

γ, personæ & rei: הַזֵּה Comm. pl.

§. 9.

De Verbo.

Modi Syrorum iidem sunt ac apud Hebræos. De Temporibus ac personis idem valet.

2, Temporum usus magis definitus est quam in lingua Hebræa, ita ut prae-

teritum de rebus præteritis & futurum defuturis plerumque usurpetur. Vices præsentis sæpe sustinet participium: $\text{אִתְּךָ} \text{מִיָּד}$ vel per crasin $\text{אִתְּךָ} \text{מִיָּד}$ interficis; $\text{אִתְּךָ} \text{מִיָּד}$ vel $\text{אִתְּךָ} \text{מִיָּד}$ interficitis.

3, Imperfectum & plusquamperfectum circumscribendo exprimuntur:

a, Imperfectum per participium cum adjecto præterito Verbi Substantivi: $\text{לֹא} \text{מִיָּד}$ interficiebat.

b, Plusquamperfectum per participium cum adjecto præterito Verbi Substantivi: $\text{לֹא} \text{מִיָּד}$ interfecerat.

§. 10.

Conjugationes Syrorum sunt tres:

Peal, Pael & Aphel, cum Hebræorum Kal, Piel & Hiphil convenientes non modo ad formam sed etiam ad significationem.

A, Peal, forma monosyllaba, per a post 2:dam radicalem efferenda: מִיָּד . Passivum formatur, præmisso ל , passivorum caractere apud Syros, syllaba radicali per e pronuntianda: מִיָּד . Nomen ejus est Ethpeal.

Obs. I. Præteritum Peal etiam habet in multis intransitivis & Verbis affectum.

Obs. 2. In verbis, quæ a sibilo incipiunt, 2 passivorum cum sibilo locum mutat: אֶמְסַח traditus est.

Hic tamen observabis 2 illud post 1 in 1, post 3 in 3 converti.

B, Pael, forma dissyllaba, cum a sub prima & e sub 2:da radicali: אֶמְסַח . Passivum, quod appellatur Ethpaal, habet a in utraque syllaba: אֶמְסַח .

Obs. Pael aliquando augetur 1, additione litteræ cujusdam servilis:

a, in medio

a, o: אֶמְסַח incendere. β , אֶמְסַח : pe. אֶמְסַח ro-
bustus esse, pa. אֶמְסַח fortificare, auct.
 אֶמְסַח sutinere γ , i: pe. אֶמְסַח , pa. אֶמְסַח
volvere, auct. אֶמְסַח id.

b, in fine

אֶמְסַח pa. אֶמְסַח , auct. אֶמְסַח mutare.

2. geminatione unius litteræ Radicalis:
pe. אֶמְסַח facere, pa. אֶמְסַח subjugare, auct.
 אֶמְסַח factitare.

b, Aphel, præmisso 1, syllaba radicali per e efferenda: אֶמְסַח .

Obs. Etiam hæc conjugatio aucta interdum occurrit, sed tantum ab initio.

1, אֶמְסַח : אֶמְסַח depauperare, a אֶמְסַח . אֶמְסַח
scire, cognoscere, a rad. אֶמְסַח , 2, אֶמְסַח :

tumultuari, Aph. אָצִיל accelerare,
 auct. אָצִיל id. 3, אָ : pe. אָצִיל aph. אָצִיל
 cunctari, אָצִיל id. 4, אָ אָצִיל i. q. אָצִיל
 tardare. 5. אָ : pe. אָצִיל Aph. אָצִיל cre-
 dere.

Obs. 2. Passivum hujus Conjugatio-
 nis Ettaphal, raro occurrens, efforma-
 tur ex אָצִיל , syllaba radicali per a pro-
 ferenda : אָצִיל .

§. II.

Præteritum & Imperativus, quæ pa-
 rum inter se dissident, sunt formæ, e
 quibus ceteræ proficiscuntur. E regu-
 lari אָצִיל , hæ formæ, quarum singula ap-
 pellari potest thema, ita sonant:

Activum Passivum

præt. imp. præt. imp.

I. אָצִיל אָצִיל אָצִיל אָצִיל

II. אָצִיל אָצִיל אָצִיל אָצִיל

III. אָצִיל אָצִיל .

Ex Imperativo Peal derivatur ejus
 futurum: Ceteræ conjugationum formæ
 præterito, propius longiusve origi-
 nem debent.

§. 12.

Sic a præteritis petenda sunt Participia præmisso ω , si a peal discesseris.

2. Hinc quoque exeunt Infinitivi, mediantebus Participiis, postposito \circ (ante suffixa ω) excepto peal, ubi infinitivus a præterito ipse oritur, nullo accedente incremento finali.

Particip.	Act.	Pass.	Inf.
I. Act.	$\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega\omega$
Pass.	$\omega\omega\omega\omega$		$\omega\omega\omega\omega\omega$
II. Act.	$\omega\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega\omega$
Pass.	$\omega\omega\omega\omega\omega$		$\omega\omega\omega\omega\omega$
III. Act.	$\omega\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega\omega$	$\omega\omega\omega\omega$

§. 13.

Tempora flectuntur pariter ac apud Hebræos.

Et eadem sunt omnibus Conjugationibus affirmativa & præformativa:

Futur.		Præter		Sing.	Plur.
F.	M.	F.	M.		
— 2	— 3	Δ	—	3.	
— 2	— 2	Δ —	2	2.	
— 1		Δ —		1.	
— 3	ω — 3	—	0	3.	
— 2	ω — 2	Δ —	$\omega\Delta$	2.	
		—	—	1.	

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

M. F. M. F.
 Imp. Sing. 2 — — — Pl. 2. 0 — — —

§. 14.

Si tenes, B. L. utrumque thema & jam allata flexionis signa, mox poteris flectere omnes tres conjugationes non solum activæ formæ sed etiam passivæ, modo hæc tria observes :

1, Thema non mutatur ante affirmativa, quæ a consonantibus incipiunt; ultima vero vocalis ante vocalem eliditur.

Excipe ϵ_m , ut: $\epsilon_m - \epsilon_m$

2, Sin tres consonantes ante Vocalem occurrunt, nova syllaba formabitur in Peal per ϵ_m , in Ethpeal per ϵ .

3, Omnia præformativa elidunt l ejusque vocalem arripiunt.

Obs. l habet ϵ_m , ubi ceteræ præformativæ vocalibus carent.

§. 15.

In Verbis, quorum 2:da vel 3:a Rad. est una ex litteris gutturalibus σ , ω , ν & ρ (& non quiescens l), ultima syllaba plerumque per ϵ effertur.

§. 16.

Verba Irregularia.

Gem. >

Media littera est eadem atque ultima. Secunda Radicalis perit ejusque vocalis post primam effertur. Particip. Peal habet *l* pro secunda Radicali.

§. 17.

ו, ubi syllabam terminat i. e. in futuro & Inf. Peal & in integro Aphel, eliditur. Perit quoque ו, more Hebræorum, ubi vocali distitutum, vocem incipit, i. e. in Imp. Peal.

§. 18.

- 1, *l* initiale, ubi vocali carere debuerat, accipit ordinarie *m*, in Peil & Imp. Peal.
- 2, præcedente autem littera quadam præformativa, (huc refer *z* in *z*l) *l* quiescit, vocali ejus cum præformativa syllabam efficiente.
- 3, In Aphel *l* caract. & rad. in diphtongum *oi* abeunt.

§. 19.

Peal & Aphel deflectunt.

- 1, $\bar{\iota}$, ubi syllabam incipiens vocali vacuum esse debuisse, assumit $\bar{\iota}$.
- 2, hoc $\bar{\iota}$ servato in inf. & fut. Peal, effertur præformativæ, mutato $\bar{\iota}$ in $\bar{\iota}$ (excipe 1. Comm. Sing.)
- 3, Vocalis post 2:dam radicalem est ordinarie $\bar{\iota}$ in fut. & imp. $\bar{\iota}$.
- 4, In Aphel $\bar{\iota}$ abit in \bar{o} quod diphtongescit.

§. 20.

- 1, \bar{o} mutatur in part. act. in $\bar{\iota}$ & voce a fine crescente, in $\bar{\iota}$.
- 2, in Pael ejusque passivo, in $\bar{\iota}$. De cetero Pael est regulare.
- 3, Peal & Aphel \bar{o} abjiciunt, & effertur vocali quædam immutabili: a, Præt. & Inf. $\bar{\iota}$, futur. & Imp. \bar{o} , in Peil $\bar{\iota}$, Ethp. $\bar{\iota}$. Hic $\bar{\iota}$ geminatur. b, in Aphel $\bar{\iota}$, part. pass. $\bar{\iota}$.

§. 21.

Vocalis in Peal. Ethpeal & Aphel, quæ post $\bar{\iota}$ audiri debebat, effertur ante

hanc litteram & l in ea quiescit: אֵלֶּם
 In Pael l in אָ abít: אֵלֶּם.

§. 22.

¶ i. q. Hebr. אֵלֶּם & אֵלֶּם.

A, 3:a Rad., ubi in eam desinit forma, est vel l vel אָ, 1, Præt. Pe. terminatur in í, in ceteris conjugationibus אֵלֶּם 2, Omnia futura in אֵלֶּם 3, Imp. Pe. אֵלֶּם, Ethp. אֵלֶּם, in ceteris conjug. í 4, Inf. Pe. habet אֵלֶּם ceteræ conjug. אֵלֶּם 5, Part. Pass. Pael & Aph. אֵלֶּם, cetera participia אֵלֶּם.

B, ante litteras affirmativas originarium אֵלֶּם a, aut denuo apparet & pronuntiatur ut consonans v. c. in 2. fem. & 3. fem. pl. futurorum; 3. f. S. omnium Præteritorum (excepto Peal), in forma longiori 3. f. Pl. nec non in 2:da f. Pl. Imp.; diphtongescit in Præt. Pe. & quidem communissime in אֵלֶּם; quiescit vero in Præteritis omnium cet. conjug. & interdum etiam in 1. Comm. Præt. Peal ב, aut abjicitur a, in Præt. Pe. in 3:a f. S. (Vocalis ' manet), 3. m. pl., ubi ' præcedit otiosum o b, in fut. 2 f. S., nec non 3:a m. & 2. m.

pl. c.
dit

in se
ita es
rum,
II &
sunt,
telliga
quæ

Conju
lariter
etiam
regula
mus.

in ge
in
in

est 2:
Pl. o
cunda
Hæc
sublev

pl. c, in 2:da m. Pl. Imp., ubi ' antecedit o.

§. 23.

Hæc de Verbis Irregularibus scripta in sequenti Tabula illustrabuntur, quæ ita est comparata ut quivis, memor eorum, quæ de Temporibus formandis §. 11 & 12 & flectendis §. 13 & 14 dicta sunt, non solum hanc tabulam bene intelligat, sed etiam a formis allatis ad eas, quæ prætermisæ sunt, facile colligat.

Obs. 1, Exclusimus non solum eas Conjugationes Verbor. Irreg. quæ regulariter & formantur & flectuntur sed etiam quæ irregulariter formantur & regulariter flectuntur. Sic etiam omisimus.

in gem. > Aph. אָפּוֹל , in אָפּוֹל Aph. אָפּוֹל
 in אָפּוֹל Aph. אָפּוֹל , in אָפּוֹל Aph. אָפּוֹל
 in אָפּוֹל Pael אָפּוֹל .

Obs. 2, In Imperativis Verbor. אָפּוֹל est 2:dæ S. F. terminatio אָפּוֹל & 2:dæ m. Pl. אָפּוֹל in omnibus Conjugationibus. Secunda f. Pl. semper terminatur in אָפּוֹל .
 Hæc eo recito, ut tuam memoriam, B. L. sublevem.

§. 24.

De Suffixis Verborum

A, Suffixa Singularia.

- I. Comm. לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ .
 II. M. לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , F. לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ .
 III. M. לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ .
 F. לְבַבְךָ , לְבַבְךָ , לְבַבְךָ .

B, Suffixa Pluralia.

- I. Comm. לְבַבְכֶם , לְבַבְכֶם , לְבַבְכֶם , לְבַבְכֶם .
 II. M. לְבַבְכֶם , לְבַבְכֶם , F. לְבַבְכֶם , לְבַבְכֶם .
 III. M. לְבַבְכֶם , F. לְבַבְכֶם separatim scribuntur.

Obs. Formæ Verbi, quæ in לְ exeunt, junguntur cum suffixis, per Vocalem ו ; quæ in וֹ & וּ (ex otioso ו & orta) desinunt, accipiunt suffixum a consonante incipiens.

§. 25.

Conspectus formarum Verbi, quibus suffixa adhærescunt.

	M.	F.	
	3. לְבַבְכֶם	לְבַבְכֶם	
Sing.	2. לְבַבְכֶם	לְבַבְכֶם	לְבַבְכֶם לְבַבְכֶם
	1. לְבַבְכֶם		
Plur.	3. לְבַבְכֶם	לְבַבְכֶם	1. לְבַבְכֶם
	2. & 1. regulariter	לְבַבְכֶם	לְבַבְכֶם

Futuri formæ, quæ in 3^{am} Rad. desinunt (nec non 3. F. S.) manent ante ف , م , alias ultimam vocalem abjiciunt: ut فعل , معلم . Ceteræ formæ non mutantur.

§. 26.

De Nomine.

Nomina mutantur, quando a fine crescunt. Hæc mutatio varia est, ut varie incipit incrementum, sive a consona sive a vocali. Constant vero hæc incrementa ex signis generis feminini, pluralis numeri, status Constructi & Articularis, quemadmodum etiam ex suffixis.

A, Nota femin. est. ة , it. و , ى
(pro و , ى).

Obs. Masculinum vulgò desinit in 3^{am} Radicalem, vel etiam in terminationem quandam derivativam, ut: معلم , معلم .

B, Plural. Num. M. معلمون F. معلمات .

C, Constructi: S. F. معلمة Pl. M. معلمون F. معلمات .

Obs. 1, In Masculinis est Status Constructus idem atque Absolutus.
2, Genitivus exprimitur etiam per præfixum.

D, Articularis: S. M. المعلم , F. المعلمة , Pl. المعلمون
F. المعلمات .

E, Suffixa Singularia & Pluralia
Nominibus utriusque generis & utrius-
que numeri addenda.

	Singularia		Pluralia	
	M.	F.	M.	F.
I. Comm.	א	meus	אָ	noster
II.	אָ	אָ	אָ	אָ
III.	אָ	אָ	אָ	אָ

אָ, אָ adduntur plurali Masc.

Obs. 1. In Nomine pl. num. suffi-
guntur Pronomina formæ Constructæ.
Hic sciendum est Masc. אָ elidi ante
אָ & אָ; & hoc אָ etiam con-
tinere אָ r:mæ personæ, ita ut אָ
significet reges & meos reges.

Obs. 2. אָ primæ pers., præmisso
אָ vel אָ, fit אָ.

§. 27.

De Masculinis.

Tria hic statui possunt paradigma-
ta. Referunter itaque ea nomina.

Ad I. quorum ultima syllaba non mu-
tatur: אָ, אָ, אָ.

Ad II. quorum ultima syllaba mutabi-
lis est: אָ, אָ.

Ad III. quæ respondent Hebr. formis
sægolatis.

Hæc sunt unius syllabæ ejusdemque
mutabilis & habent vocalem post 2:dam
Radicalem: ע^{\prime} , א^{\prime} .

Sic patet parad. I. flecti non posse.

§. 28.

Teneas autem :

a, de par. II: Ultimam vocalem manere
ante consonam, abji-
ci ante Vocalem.

b, de par. III: Vocalem (ע^{\prime} , א^{\prime}) semper
abjici, nova vocali
(ע^{\prime} , א^{\prime}) post primam
radicalem irrepente.

His dictis lucem, ut arbitror, dabit
sequens conspectus. In quo legendo ob-
serves, signum = declarare formam
nominis hic mutari, prout jubet para-
digma. In parad. III. non nisi usu ad-
discitur, utrum vocalis ע^{\prime} an א^{\prime} addatur.

Exercitii gratia sequentia vocabu-
la ad Par. III. flectendum accommoda :

قَدْرٌ , قَدْرٌ ; قَدْرٌ , قَدْرٌ ; قَدْرٌ , قَدْرٌ ;
 قَدْرٌ , قَدْرٌ ; قَدْرٌ , قَدْرٌ .

§. 29.

De Femininis.

Tribus Paradigmatibus Masculino-
rum tria respondent feminina.

In quibus flectendis hoc unum ob-
servabis :

Forma Vocis, ante terminationem
fem. اَ , manet ante vocalem; ante
consonam vero denuo apparet origina-
ria forma masculini. Indicatur id sig-
no = .

Exempla Nominum fem. II, قَدْرٌ
habet in masc. قَدْرٌ , قَدْرٌ a قَدْرٌ III. a,
 قَدْرٌ , m. قَدْرٌ , قَدْرٌ a قَدْرٌ a m.
 قَدْرٌ pro قَدْرٌ b, قَدْرٌ , m. قَدْرٌ (a in
abit) c, قَدْرٌ , قَدْرٌ adeoque in pl.
 قَدْرٌ , قَدْرٌ , قَدْرٌ ; sed قَدْرٌ habet قَدْرٌ .

Conspectus Flexionis Nom. Fem.
 Singularis Pluralis
 Abs. Con. Suffixus Art. Abs. C. & S. Art.

			وَمِ	وَمِ				
I.	a, اِ (اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
	b, وِ (-وَعِد)	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-
	c, وِ (وَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
II.	a, اِ (اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
	b, اِ (-اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
	c, اِوِ (-اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
III.	a, اِ (-اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
	b, اِ (-اِوَعِد)	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-	اِ-
	c, وِ (-اِوَعِد)	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-	وِ-

§. 30.

De Particulis.

Inter Particulas imprimis observandæ sunt Præfixæ Asyllabæ: א in, א ad, א & ante duas consonas: א , א , א , ante ב : ב &c. Ante ל , ejus vocalem arripiunt: ל , ל .

§. 31.

De Nominibus Numeralibus.

	M.	F.		M.	F.
1.	א	א	6.	א	א
2.	ב	ב	7.	א	א
3.	א	א	8.	א	א
4.	א	א	9.	א	א
5.	א	א	10.	א	א
	11. m.	א	f.	א	א
	12. m.	א	f.	א	א

2, Addito signo plur. masc. numerus denarius significatur: א 20, א 30 &c. Et hæc Cardinalia sunt comm. gen. Reliqua sunt א 100, א 200, א 300, א 400, &c.; א , 1000, Stat. Artic. א , pl. א , א ; א pl. א 10,000.

3, Ordinalia formantur cum adjecta terminatione א f. א ; ante quas terminationes ordinalia ad formam א : א tertius, f. א . Primus autem dicitur א , Secundus א , f. א .

Hic habes, B. L. Meum *Elementale Syriacum*. Si quid boni erit in hoc opusculo, id in dispositione Verbi & Nominis apparebit. Quod vero, tu B. L. in eo lustrando mancum deprehendas & imperfectum, id benigne, non fastidiose observes; observataque gratus accipiam adque meam utilitatem conferam; Ita ut, si olim iterum prodibit hoc *Elementale*, re simul a me diligentius pensitata, politius id appareat & perfectius.

Observanda et Corrigenda.

Vocalis U, qualis vulgo scribitur, vice fungitur
 o. Vocales, quæ infra consonas scribuntur, non sub suis consonis sed inter suas & præcedentes positas ubique videbis, cujus culpa in typis harum litterarum quærenda est, qui ita sunt confecti, ut aliter collocari non possint. Inter lapsus typographicos graves hi observandi: Pag. 3. lin. ult. ܐܘܢ lege: ܐܘܢ .
 P. 5, lin. 8. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ P. 7. lin. 11. participium, (quod lapsus calami irrepsit) l. præteritum.
 Pag. 7, lin. 11. affectum, l. affectuum. Pag. 16. lin. 11. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ ; lin. penult. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ ; lin. ult. ܘܢܝܢ , ܘܢܝܢ , ܘܢܝܢ , ܘܢܝܢ . Pag. 17. lin. 4. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ lin. 6. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ lin. 12. l. ܘܢܝܢ ; lin. 13. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ . Pag. 18. lin. 4. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ .
 Pag. 22, lin. 7. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ . Pag. 23. lin. 4. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ lin. antepen. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ . Pag. 24, lin. 10. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ ; lin. 11. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ ; lin. ult. ܘܢܝܢ l. ܘܢܝܢ . Minores lapsus, ipse, B. L. corrigas.

D: Gc 1310

ULB Halle

3/1

000 886 483

